

Sərvinaz
Cuməniyyazova

Qış

Sarımtıl payızdan qalmayıb əsər,
Soyuq, ağ-appaq qış edəcək təşrif.
Təbiət soyuyub səmaya baxar,
Fəslim tərifinə sözlər də zəif.

Səhərdə oyanıb baxdım yavaşca,
Möhtəşəm mənzərə şahidi oldum.
Ətrafda duman var, nə möcüzədir,
Sirlər dünyasının yoldaşı oldum.

Sonra yaxınlaşdım pəncərəyə mən,
Ağaclar insanlar kimi titrəyir.
Qış nəvbət gözləmir axı heç zaman,
Solan yarpaqlar da hələ getməyib.

Hər fəsil kimi bu qışın zövqu var,
Bəlkə bu səbəbdən ona aşiqəm.
Heç zaman itirilməs onun deyəri,
Qışa daş atsalar ağrıyırmım mən.

İnanc

Həyatda yalnız üç şeyə vardır bil,
Allaha, son ata-anaya inanc.
Digəri həyatda keçici hissdir,
Başqaya inansan yolun qaranlıq.

Şirin yalanlara inanma, dostum,
Onların içi boş, aldanma dostum.
Unutma, şirin söz gizli yalandır,
Adansan qəlb-köksün yaradır, qandır.

Duyğular ölkəsinə getmək

Xəyal okeanında bir darqa kimi,
Gəmimi sürəcək fikrət küləyi.

Sakit təpələri titrətib asan,
Aparır duyğular ölkəsinə o.

Dalğalar gurlayır, tartacaq nərə,
Könlümü götürər qərbədən şərqə.

Sanki ağrılarım hiss edərək sust,
Üzümü yuyayacaq bu yağışlar da.

Özümü düzdüm mən göye baxanda,
Damlalar axanda dodaqlarımızda.

Yağışa köksümü tuturam əstə,
Köksüm əzildikcə azalır dərd də.

Gəmi sükanını tuturam yavaş,
İndi yol ünvanı mənim əlimdə.

Kompasa baxdım və sağa döndürdüm,
Məqsədimə mütləq çatacam deyə.

Başqa bir gəmilər uzaqda qaldı,
Dünyanı ləhzədə səssizlik aldı.

İndi başqa yollar olmaz xəyalim,
Üz göstərir axtardığım adayım.

Qafiyə

Qafiyəli sözlər tapılmadı heç,
Onun arzusunu axtardım tez-geç.
Kasın adam kimi gəzsə sərgərdan,
İçimdəki hissi tapdım nağəhan.
Sonra yolum möcuzələrə doldu,
Ürəyim də yənə çox gözəl oldu.

Uyğunlaşdırıldı:
Rəhmət Babacan